

LIBERETA'

FURLANIJA - JULIJSKA KRAJINA

Dodatek k časopisu Sindikata Italijanskih Upokojenecv Spi-Cgil Fjk v slovenščini

<http://spi.cgilfvg.it>

Edizione on line in lingua slovena di Liberetà Fvg Anno 18 - Numero 4 - Dicembre 2013 - Reg. Tribunale di Trieste N. 934 del 21/5/96 - Direttore responsabile Antonello Rodio

Naša prizadevanja za spremembo države

Ezio Medeot (generalni tajnik Spi Cgil FJK)

Kljub podatkom zavoda Inps, ki kažejo, da znaša povprečna pokojnina v deželi FJK 800 evrov, bo še vedno kdo trdil, da so upokoјenci privilegirana kategorija, ki se je kriza ni dotaknila. Nekateri pa jih bodo še dalje celo dolžili "kraje" prihodnosti mladim rodovom, ki jih bremenita brezposelnost in prekernost. Najbrž pa ne bodo take, ki netijo medgeneracijski spor, prepričali niti realni podatki.

KDO RES KRADE PRIHODNOST. Najprej smo dolžni pojasnila: tiste, še zdaleč ne bajne pokojnine, so namreč sad dolgotrajnega plačevanja prispevkov in vsakoletnih odbitkov od plače, in to v taki državi, kjer se davčna utaja sramotno približuje 130 milijardam evrov letno. Kdor torej išče krivce, se pravi tiste, ki kradejo prihodnost mladim, najraje preveri drugje. Ali pozabljamo na plače in pokojnine velikih menedžerjev (te so res bajne, zlate so!), na vse tiste oportuniste, ki stremijo za stolčkom, na politične potrate, ropanje, škandale, vključno s privatizacijami za privatizacijo dobička in prilagajanje izgub? To je prava potrata. To so brezna, ki požrejo vsak prihodek in napihujejo javne stroške.

ENAKOST. Upokoјenci so marsikaj žrtvovali, v zameno pa zahtevajo enakost, še zlasti sedaj, po dvoletni ukinitvi oz. znižanju indeksacije (valorizacije) pokojnin. Enakost pomeni zmanjšanje davkov za odvisne delavce, ki imajo precejšnje stroške, po drugi strani pa pomeni zvišanje davkov na velika bogastva in finančne rente. Tako bi morda odškodovali upokoјence, ki so v zadnjih letih izgubili 33 odstotkov svoje kupne moči.

KONGRESU NAPROTI. Zakon o stabilizaciji državnih financ ni obrodil zaželenih sadov, prav tako nezadovoljivi pa so bili doslej odgovori na zahtevo ponovnega ovrednotenja pokojnin in zmanjšanja

davkov delavcem in upokoјencem. Sindikati upokoјencev so zato ob splošni stavki, 15. novembra, stopili na ulico skupno s sindikati Cgil, Cisl in Uil in ravno tako 14. decembra. Naš boj pa se nikakor ne bo zaključil z odobritvijo zakona o stabilizaciji državnih financ, pač pa se bo nadaljeval z zahtevo po spremembi socialne države, davkov in pokojnin. To so namreč

teme, ki se jih bomo lotili tudi na našem kongresu, v pričakovanju katerega pa smo že sprejeli dva dokumenta Cgil in programski osnutek Spi, ki nosi naslov „la forza del nostro viaggio - pomen našega potovanja“.

Naša prizadevanja tako na deželni kot krajevni ravni bodo seveda usmerjana v vse večje sodelovanje članov pri kongresni debati, iz

katere bodo na dan prišli cilji in prioritete naše sindikalne akcije v prihodnjih štirih letih.

SODELOVANJE. Na dveh straneh, ki jih časnik namenja kongresu, boste zasledili sintezo našega dokumenta, se pravi boste spoznali, kako se lotevamo vprašanja socialne države in socialnega pogajanja, kako kljubujemo revščini, kako skrbimo za medgeneracijske

odnose, za delo, za individualno in kolektivno zastopstvo. To bodo namreč iztočnice debate med našimi delegati 14. marca v kraju Pasion di Prato, kjer bo potekal deželni kongres Spi: srečanje pa ne bo birokratski trenutek, saj bo izraz aktivnega sodelovanja naših ljudi na skupščinah in pri glasovanjih; navsezadnje so ravno naši člani tisti, ki morajo izbrati nove poti, ki naj bi vodile v spremembo države.

DEŽELA. Upokoјenci so svoje zahteve posredovali tudi deželni upravi. V okviru debate o finančnem zakonu 2014, so zahtevali vsaj potrditev prispevkov iz leta 2013. V kriznem kontekstu je namreč ravno socialni status tisto temeljno orodje, ki lahko jamči zaščito najbolj izpostavljenih socialnih slojev, tistih na robu revščine; ravno slednjim vse bolj primanjkuje družinske solidarnosti, ki še danes krpa zdravstvene in skrbstvene primanjkljaje. Tiste solidarnosti, pri kateri so daleč najbolj zgledni ravno starejši ljudje, ki s svojo pomočjo in denarjem ščitijo otroke in vnuke pred posledicami krize.

TERITORIALNI IZZIVI. Seveda cenimo napor deželne uprave za ponovno vzpostavitev oz. integracijo nekaterih točk, ki zadevajo stroške za socialo, vendar smatramo, da smo bili doslej deležni le delnega odgovora, saj veliko pričakujemo od poletnega manevra za ureditev deželne bilance.

Če smo osvojili novosti glede zdravstva, ki bodo lahko odprle pot politiki racionalizacije stroškov, želimo opozoriti, da bo do tega prišlo vzporedno z varčevanjem in ustreznimi investicijami v teritorialne storitve.

Samo tako bomo lahko spremenili naš socialni položaj, ga prilagodili novim izzivom, ki jih postavljajo demografske spremembe, in postavili premise za dejansko trajnost izdatkov v času.

Kongresna skupščina v Pulju s Carlo Cantone

Na sedežu italijanske skupnosti v Pulju (Carrarina 1) bo v petek, 7. februarja, ob 10. uri kongresna skupščina članov Spi Cgil za Istrsko regijo, ki so vpisani v zunanje okrožje tržaškega sindikalnega okraja. Srečanja se bosta udeležili tudi državna generalna tajnica Spi Carla Cantone in državna predsednica Suh – Sssh Jasna Petrović. Prisotni pa bodo člani predsedstva Suh-Sssh za Istrsko regijo, patronata Inca Cgil za Hrvaško, tajništva Spi Cgil za tržaški okraj in deželo FJK.

Pokojnine, revalorizacija le delna

*Leta 2014 bodo usklajevanja pokojnin popolna le za tiste, ki prejemaajo do 1487 evrov mesečno
Od 1. januarja bo izenačenje Istat 1,2-odstotno, vendar ne za vse koristnike*

Katera je dobra novica? Da bodo revalorizacije pokojnin deležni tudi tisti, ki presegajo trikratno vrednost najnižje pokojnine (1487 evrov v letu 2013), za katere je bilo usklajevanje italijanskega statističnega zavoda Istat za leto 2012 in 2013 izničeno zaradi t.i. dekreta „salva Italia“. Katera je pa slaba novica? Seveda ta, da nad to zgornjo mejo ne bo usklajevanje zavoda Istat priznано v celoti, pač pa le v odstotkih, ki se bodo nižali glede na rast pokojninske osnove. Pa tudi ta, da najvišja stopnja izenačenja pokojnin v vsakem primeru ne bo presegla 1,2 odstotka, kot sta za leto 2014 določili pristojni ministrstvi; na tej podlagi bo torej revalorizacija

znašala na primer 6 evrov mesečno za najnižje pokojnine in 12 evrov za tiste, ki znašajo 1000 evrov mesečno.

ZAKON O STABILNOSTI. V primerjavi s prvotnim tekstom, predvideva končna verzija zakona o stabilizaciji državnih financ, ki jo je senat odobril 23. decembra, nekoliko izboljšavo za pokojnine od 3 do 4-krat višje od najnižje pokojnine, se pravi med 1487 in 1982 evri mesečno (vrednosti za leto 2013); slednje bodo namreč skoraj v celoti deležne revalorizacije, saj bo ta dejansko 95-odstotna, kot predvideva usklajevanje Istat za leto 2014. Nič novega pa se ne obeta ostalim upokojencem, ki

prejemajo višjo pokojnino: za tiste, ki prejemaajo od 1982 do 2477 evrov (se pravi 4 do 5-kratno vrednost najnižje pokojnine), bo rast enaka 75 odstotkom usklajevanja Istat, za tiste med 2477 in 2973 (to je 5 do 6 krat več od najnižje pokojnine) pa bo rast polovična, to je 50-odstotna. Ostale pokojnine, tiste, ki presegajo 2973 evrov (6-kratno vrednost najnižje pokojnine) pa bodo ostale nespremenjene, tako kot je bilo leta 2011.

KUPNA MOČ. Dejansko je bil torej potrjen, pa čeprav v nekoliko zmanjšani obliki in v razmerju z dohodki upokojencev, tisti izredni ukrep, ki je prispeval k poslabšanju in postopnemu upadanju kupne

moči pokojnin; po ocenah Spi so se pokojnine v Italiji od začetka novega tisočletja znižale kar za eno tretjino. Ne samo, da sploh ni nobene pozitivne novosti za upokojence, še negativne se stalno kopičijo, kljub temu, da je revalorizacija pokojnin zajamčena v celoti za mesečne dohodke do 1500 evrov in skoraj v celoti za tiste do 2000 evrov, kar vsaj nekoliko koristi najšibkejšim in srednjim slojem družbe.

USKLAJEVANJE. Razlike med tistimi, katerih pokojnina je bila izenačena, in tistimi, katerim se to ni pripetilo, nekoliko zakriva odstotek usklajevanja, ki ga določa dekret ministrstev za delo in gospodarske dejavnosti z dne

20. septembra. Stopnja začasne rasti usklajevanja bo od 1. januarja 1,2-odstotna, medtem ko je bila za leto 2013 kar 3-odstotna. To je učinek ohladitve inflacije, ki jo je zavod Istat zabeležil v preteklem letu. Lansko samodejno 3-odstotno usklajevanje sta ministrstvi potrdili kot definitivno stopnjo za leto 2013, zato ne bo nobene izravnave izgub ne navzgor ne navzdol pri izračunu januarskih pokojnin.

NOVE NAJNIZJJE POKOJNINE. Zaradi izenačenja, se bo najnižja pokojnina dvignila s 495,43 evra na 501,37 evra. Dvignili pa naj bi se tudi varstveni, socialni dodatki (447,61 evra) in socialna pokojnina (368,89 evra).

V Pulju je potekalo tretje deželno zasedanje sindikatov upokojencev za Hrvaško, Slovenijo, Bosno in Hercegovino ter Srbijo ob prisotnosti zastopnikov državnega Spi Cgil

Pokojnine in skrb za starejše - evropski izziv

V Pulju je 29. novembra zaživel tretje deželno zasedanje sindikatov upokojencev balkanske regije. Tako kot prej v Zagrebu in Beogradu se je zasedanja udeležil tudi zastopnik državnega Spi Livio Medeot, ki je odgovoren za mednarodne odnose. Sicer so se srečanja udeležile tudi delegacije Spi za deželi Veneto in Furlanijo-Juljsko krajino; udeležence sta pozdravila tudi predsednik Istrske regije Valter Flego in Renata Bagatin, ki je danes deželna svetnica FJK, a si je kot državna tajnica Spi prizadevala za uresničitev teh vsakoletnih srečanj, ki spodbujajo sodelovanje in prijateljstvo med

sindikalnimi organizacijami na različnih ozemljih, ki jih je vojna hudo zaznamovala.

Na zasedanju so se posvetili zlasti dvema pglavitnima in zelo aktualnima temama, in sicer:

- evropskim smernicam glede pokojninskih reform

- potrebi po uvajanju evropskih standardov glede oskrbe in pomoči starejšim za daljša obdobja.

Govorniki so drug za drugim ugotavljali, da se žal povsod uveljavlja želja po uvedbi nove pokojninske reforme, ki bi omejila dosežene pravice, spremenila prvi oz. osnovni javni pokojninski steber, podaljšala upokojitveno starost in spremenila količnike

za izračun nižanje pokojninske doklade. Pri tem sta torej potrebna tesna koordinacija in skupen nastop za zaščito javnega socialnega zavarovanja in kupne moči pokojnin.

Udeleženci zasedanja, ki sodelujejo s Ferpo, so hkrati poudarili potrebo po nadaljevanju prizadevanj za uresničitev take evropske direktive, ki bi vse države članice prisilila k sprejetju zakonskih ukrepov v podporo starejšim, ki potrebujejo dolgoročno oskrbo, zlasti tistim nesamostojnim. Zasedanje se je zaključilo z željo, da bi se v novem letu 2014 spet srečali in skupaj zasnovali enoten zaključni dokument.

Bilateralno srečanje s slovenskim sindikatom KS 90 v Kopru Izmenjava mnenj o domovih za starejše občane in oskrbi na domu

V Kopru je 21. novembra potekalo zanimivo srečanje na temo oskrbe na domu in domov za starejše občane na čezmejnem območju

med deželo Furlanijo-Juljsko krajino in slovensko primorsko-kraško regijo. Delegaciji, ki sta jih vodila Euro Brožič za Ks 90 in Ezio Medeot za Spi FJK, sta lahko spoznali, kako se sosedji soočajo s pojavom, ki stalno narašča na obeh straneh nekdanje meje; izmenjali so si statistične podatke, slišali za obstoječe zakone na to temo in primerjali stroške za oskrbnino domov. Zelo zanimiva sta bila posega Suvade

Čatak, ki je odgovorna za urad za oskrbo na domu v Občini Koper, ter Mirande Urh, ki vodi dom za starejše občane v Sežani.

Na srečanju so ponovno poudarili prizadevanja slovenskega in italijanskega sindikata za ureditev kakovostnega sistema oskrbe nadom, s primernimi zakoni in pravili, ki jih bi bilo treba spoštovati, pa tudi stroški, ki bi upoštevali dohodek vsakogar. Obe delegaciji sta potrdili željo po nadaljevanju tovrstnih srečanj in po sodelovanju med organizacijama zlasti glede teh tem. (ldr)

Na Jesenicah urad za čezmejne upokojence in delavce

Snuje se novo čezmejno sodelovanje med Spi, sindikatom upokojencev Slovenije Sus Zsss in Inca Slovenija. Oktobra so namreč na Jesenicah podpisali spo-

razum o sodelovanju, ki predvideva, da bo vsako zadnjo sredo v mesecu v popoldanskih urah odprt urad za pomoč in svetovanje čezmejnimi delavcem in slovenskim upokojencem, ki prejemaajo tudi italijansko pokojnino. Seveda gre za nov korak v smeri zaščite pravic posameznikov, prav gotovo pa je to tudi nov dokaz sodelovanja med Spi in slovenskimi sindikalnimi organizacijami.

CGIL
FEDERAZIONE
SINDACATI
ITALIANI

LUOGHI DELLA MEMORIA

12 novembre
Visita ai campi di concentramento di Gonars e Visco a cura di Ferruccio Tassin
Visita alla Risiera di San Sabba a cura di Tristano Matta

13 novembre
MEMORIA BENE COMUNE
Convegno

ore 9.00 **Saluti**
Roberto Cosolini - Sindaco di Trieste
Ezio Medeot - Segretario generale Spi Cgil Fvg

Introduce
Giovanna Del Giudice - Segretaria generale Spi Cgil Trieste

Coordina
Tullia Catalan - Flc Cgil Trieste

Interventi
Tristano Matta - Presidente Istituto Livio Saranz
Alessandro Forabosco - Segretario generale Cgil di Udine
Adriano Sencovich - Segretario generale Cgil di Trieste
Daniela Vivarelli - Segretaria generale Spi Cgil Udine
Gino Dorigo - Segretaria regionale Spi Cgil Fvg
Franco Belci - Segretario regionale Cgil Fvg
Marta Verginella - Università di Lubiana
Boris Pahor - Scrittore

Dibattito
ore 14.00 **Conclude**
Carla Cantone - Segretario generale Spi Cgil

Sala del Ridotto del Teatro Verdi - Via San Carlo 2, Trieste

Verdi **1913**
con il patrocinio di

«Nobene zarote molka glede preteklosti»

“Kraji spomina”, pisatelj Boris Pahor
gost Spi-Cgil
«Pogumno spominjanje na fašistična taborišča v Viscu in Gonarsu»

«Bodimo pozorni do novih taborišč»

“Ugotavljam žal, da je še veliko oseb, ki sploh ne ve, da je v videmski pokrajini več koncentracijskih taborišč, v katerih je trpelo in umrlo na tisoče ljudi. Gre namreč za eno izmed najhujših strani naše zgodovine, ki pa je ne gre nikakor pozabiti.” Tajnica Spi za Videm Daniela Vivarelli je ob obisku taborišč v Gonarsu in Viscu tako ugotavljala. Predstavnica Spi za Trst Giovanna Del Giudice pa je povabila vse, “naj bodo pozorni tudi na taborišča današnjega časa, se pravi na centre za identifikacijo in izgon priseljencev, na psihiatrične bolnišnice za zločince, na nezakonite domove za starejše občane, kjer so življenjski pogoji nesprejemljivi.”

Spi ga je poimenoval projekt spomin, vendar sega pobuda še veliko dlje, saj ne gre le za spominjanje, pač pa za odkrivanje, za pripovedovanje tega, kar nas zgodovina, šola, naši starši in informacijska sredstva niso naučili. Morda je bilo to namerno ali pa le posledica tega, da so tudi oni, tako kot mi, žrtve neke mreže molka in zamolčanega, žrtve tistih različnih spominov, ki ne dovoljujejo, da bi na preteklost gledali z jasnim očesom, zlasti pa nepristransko.

Med temi skorajda zamolčanimi stranmi zgodovine, je tudi delovanje pravih fašističnih koncentracijskih taborišč v Viscu in Gonarsu v Spodnji Furlaniji ali pa na Rabu v takrat italijanski Dalmaciji, kamor so kazensko pregnali (in žal tudi umorili) na tisoče Jugoslovancev (če lahko uporabimo ta splošni termin), žrtev deportacij in etničnega čiščenja. Veliko je še danes oseb, ki za njihov obstoj sploh ne ve, ki ne ve za žalostno dogajanje v taboriščih, ki so bila zato upravičeno vključena v potovanje,

ki ga je po “krajih spomina” 12. in 13. novembra lani priredil sindikat upokojencev Italije Spi Cgil v sodelovanju z deželnim in državnim tajništvom.

„Obstaja namreč nek kriv molk glede odgovornosti fašističnega režima, njegovih politik etničnega čiščenja in koncentracijskih taborišč, ki so delovala na tem območju. Na Rab, v Gonars in Visco so odpeljali kakih 28 tisoč Slovencev, žrtev deportacij in čistilnih akcij po vaseh, ki so uničevale zaledje partizanom.“

Tako je med drugim povedal pisatelj Boris Pahor (na fotografiji zgoraj desno), ki je bil gost srečanja, s katerim se je zaključil dvodnevni projekt v režiji Spi. Prvi dan je bil posvečen obisku pokopališča v Gonarsu, kjer so se udeleženci poklonili spominu 435 žrtev največjega furlanskega koncentracijskega taborišča, obisku taborišča v Viscu, kjer so poslopja še ohranjena, in Rižarne pri Sv. Soboti v Trstu, se pravi edinega nacističnega koncentracijskega taborišča v Italiji in celotni južni Evropi. Pahorju so v mali dvorani

Verdijevega gledališča prisluhnili tudi maturanti tržaških licejev Galilei, Carducci in Slomšek, ki so od pisatelja simbolično prevzeli generacijsko štafeto palico. „Ko spregovorim pred občinstvom, na radiu ali po televiziji, me običajno sprašujejo o taborišču Natzweiler-Struthof v Alzaciji, kjer sem bil tudi sam zaprt in o katerem sem nato pisal v Nekropoli. Zato pa toliko raje spregovorim o fašističnih taboriščih, saj molk še vedno prikriva njihov obstoj. Take pobude, kot je ta od Spi, so

torej dobrodošle; prav tako sem cenil pogum gledališkega dela Magazzino 18, ki pripoveduje tragedijo istrskih in dalmatinskih beguncev v primerem zgodovinskem kontekstu,“ je mlade nagovoril Pahor.

Dogodki, ki so se pripetili v obdobju nacifašizma, morajo postati del skupnega spomina naše države, je poudarila generalna tajnica Spi Cgil Carla Cantone, ki se je udeležila dvodnevnega pobude. Z njo se je strinjal tudi predsednik zavoda Livio Saranz Tristano

Matta, operativna roka tržaškega Cgil na področju raziskovanja zgodovine sindikalnega gibanja v julijski krajini. „Redki so tisti, ki danes ne poznajo Rižarne in tega, kar se je tam dogajalo, isto pa bi moralo veljati za fašistični taborišči v Viscu in Gonarsu, saj samo tako lahko pripomoremo k ureditvi zgodovinskega spomina brez ovir in senčnih plati.“ Deželni tajnik Spi Ezio Medeot je potrdil povezavo med raziskovanjem zgodovine in krepitev vrednot demokracije in svobode, na katerih je temeljilo odporiško gibanje, ki je v boju proti nacifašizmu privedlo do rojstva italijanske republike. Na teh vrednotah je osnovana tudi ustava, ki je slej ko prej zelo aktualna.

Visco in Gonars, stran, ki je ne smemo izbrisati

“Mnogi so še vedno prepričani, da so bile krivice do slovanskih narodov in internacija njihovih ljudi le redkost: pojav je bil namreč zelo malo poznan dejansko vse do današnjih dni in noben šolski učbenik ni tega obravnaval. Da bi si lahko ustvarili popolno sliko o dogajanju, pa je dobro, da vemo, da so v obdobju fašizma prefekti lahko po mili volji razpuščali protinacionalna združenja in ukrepali proti jeziku; vsilili so spreminjanje priimkov, na primer, delovali so proti slovenski in hrvaški duhovščini, od leta 1941 pa so ustanovili vsaj 31 taborišč, 26 od teh kar na italijanskem ozemlju - v njih je umrlo 7000 oseb”. Zgodovinar Ferruccio Tassin, ki je vodil obisk Spi po tem, kar danes ostaja od fašističnih

koncentracijskih taborišč v Furlaniji, je poslušalcem tako orisal zgodovinski in politični kontekst, v katerem sta začela delovati taborišči v Viscu (na fotografiji) in Gonarsu. V njih je bilo interniranih 8000 ljudi, nad 450 jih je tam umrlo zaradi bode in podhranjenosti.

Taborišči sta bili sad agresivne vojaške politike in etničnega čiščenja, ki ju je fašizem s podporo nacističnega zaveznika vodil na ozemljih nekdanje Jugoslavije od pomladi 1941 dalje. Korenine sovraštva pa gre iskati še veliko prej v zgodovini, v čas, ko sta bili žrtvi nasilja in trpinčenja slovenska

in hrvaška manjšina v Trstu (po takratnih popisih okrog 300 tisoč predstavnikov): začelo se je s požigom Narodnega doma v Trstu leta 1920, še preden je fašizem sploh stopil na oblast. Vojaška ofenziva se je stopnjevala, končni

cilj pa je bil prisilni izgon vseh Slovencev in Hrvatov iz tako imenovanih “slovanskih okrajev”, na njihovo mesto pa naj bi se vselile italijanske družine, ki so jih nalašč preselili tja. Ob taboriščih v Gonarsu in Viscu velja opozoriti še na dve

podobni na Goriškem, in sicer v krajih Cighino in Poggio Terza Armata.

Če je danes zanikanje obstoja Rižarne, edinega nacističnega koncentracijskega taborišča v Italiji, ki je delovalo od aprila 1944 do konca vojne, daleč podlo in nesramno dejanje, je delovanje fašističnih taborišč, ki se je prenehalo šele po kapitulaciji Italije 8. septembra 1943, še vedno ovito v meglo. V boju za ohranjanje spomina zato mnogi nasprotujejo uničenju ostankov taborišča v Viscu, na območju nekdanje vojašnice Sbaiz, kjer nov urbanistični načrt predvideva ureditev nove industrijske cone, ki bi “popolnoma izbrisala kraj spomina, ki pa bi ga bilo treba ohraniti in primerno ovrednotiti.”

Pomen našega potovanja

Kako prebroditi krizo z zmanjšanjem revščine in povečanjem socialnih pravic Predlogi Spi v dokumentu, ki ga je odobril kongres

Na novo porazdeliti bogastvo in ustvariti delovna mesta: to sta recepta, s katerima bomo lahko prebrodili krizo in ki ju predvideva tudi delovni načrt Cgil. Cilj pa seveda zahteva veliko več vlaganja v socialno državo, se pravi v zaščito, ki je vodilo za razvoj in zaposlovanje. Prav gotovo ga ne bomo dosegli le z ukrepi, ki stremijo za ureditvijo stabilnosti in vlade, pač pa zlasti s tistimi, ki zahtevajo od države neko popolno vzdržljivost, nek dokaz, da je sposobna organizacije kot solidarna skupnost okrog istega sistema vrednot in določil.

Povrniti se moramo k moralnim načelom, zlasti politika, saj bomo le ako omejili vse večje oddaljevanje državljanov od institucij in obratno. Oddaljevanje pa se pozna tudi v odnosu do sindikalnega zastopništva, z vznemirljivimi vzgibi odklona in nenaklonjenosti. Tako kot vse socialne sile se mora tudi Spi organizirati, da bi lahko prispeval specifični doprinos k omikani in moralni obnovi demokratskega tkiva.

Seveda moramo kljubovati novim socialnim izzivom: staranju družbe, vse bolj prekernim zaposlitvam, valu priseljevanja. Vse to zahteva nov in močnejši sistem sociale: in ravno pri tej točki moramo ocenjevati kakovost našega sistema, k tej zahtevni točki velja torej usmerjati vse naše pobude.

MLADI IN STAREJŠI. Tudi pri nas najdemo take, ki sčuvajo v državi zoprno debato, ki krepi medgeneracijski konflikt. Slišimo torej o pravicah, ki jih je treba omejiti, o domnevnih privilegijih, ki jih gre ukiniti, o državi, katere rast dejansko ovirajo „stari“. Realnost pa je povsem različna; dobro vemo, da so si starejši prevzeli breme krize, celo prek svojih zmogljivosti, da še vedno delujejo kot socialni blažilci, ki podpirajo otroke in vnuke, ki jih je kriza poteptala. Mladim moramo ponuditi konkretne razloge za upanje v zaposlitev, razvoj, demokracijo in svobodo. Tudi zato si Spi prizadeva, da bi se povezal z študentskimi združenji, da bi spodbudil nastanek konzulte aktivistov Spi in mladih o delu, da bi uresničil izobraževalne tečaje za pogajanje, namenjene mladim delegatom, in da bi vsakoletno priredil skupščino

Na spletu lahko najdete besedila in koledar

Na naši spletni strani <http://spi.cgilvfg.it> so na voljo celotna besedila dveh kongresnih dokumentov Cgil (prva podpisnika sta bila Camussova in Cremaschi) in dokumenta „La forza del anostro viaggio“, ki ga je odobrilo državno vodstvo Spi. Na spletu boste našli tudi koledar kongresnih srečanj na deželni ravni.

med mladimi in starejšimi ter postal kraj združevanja mladih in starejših žensk.

ŽENSKÉ IN MOŠKI. Spi si prizadeva, da bi bil sindikat, ki spoštuje enakost; na vseh stopnjah zato spoštuje princip enakega zastopništva in uresničuje politike, ki ponujajo ustrezen odgovor potrebam po spolu, ki dopuščajo tudi ženskam na vodilnih položajih, da so aktivno soudeležene pri snovanju platform in vodenju pogajanj; pri delu spoštuje ženski tempo in verjame v vpliv „po spolu“ kot preventivni ukrep, ki vodi v uresničevanje vsakršne akcije za izbojevanje pravic.

BOJ PROTI REVŠČINI. Revščina je v naši državi dosegla vznemirljive stopnje. Če želimo spremeniti sedanjo strahovito situacijo, moramo zahtevati od bogatih, da poravnajo stroške krize s pravim davkom na premoženje, se pravi z obdavčitvijo visokih dohodnin in velikih rent, za radikalno in enakopravno porazdelitev bogastva. Krajevno socialno pogajanje mora vse bolj zaznamovati našo vlogo splošnega sindikata, saj kriza udriha najprej po najšibkejših, se pravi po starejših, ki živijo v veliki bedi. Vloga, ki jo odigrava celotna organizacija pri socialnem pogajanju je strateškega pomena - na vseh stopnjah se loteva vprašanja erozije pokojnin, davkov in boja proti utaji, slabšanju kakovosti življenja, varnosti in okolja, krčenja storitev za posameznike, rasti števila starejših v stiski in stalnih rezov socio-zdravstvenih uslug. **ZDRAVSTVO, OSKRBA, OKOLJE.** Spi ne sprejema dejstva, da si ne moremo več privoščiti sedanje stopnje skrbstvenih uslug, in zahteva hkrati univerzalno pravico moških in žensk po koriščenju temeljnih javnih storitev. Pri sindikatu smo prepričani, da

lahko dosežemo reforme tudi v sedanjem kriznem obdobju. Dovolj je, da v sodelovanju z državljani jasno določimo zdravstvene cilje in da ščitimo 32. člen Ustave z reformo javnega zdravstvenega sistema: kdorkoli, ne glede na svoje ekonomsko stanje, ima namreč pravico do koriščenja

zdravstvenih storitev.

Nič več ne gre odlašati z državnim zakonom o zaščiti nesamostojnih oseb; zanje je treba uresničiti in finančno podpreti specifični sklad ter jasno določiti bistveno stopnjo oskrbe na celotnem teritoriju. Spi Cgil si prizadeva za uresničitev tega cilja, ki je vključen tudi v program evropskih prispevkov za obdobje 2014-2020.

Spet druga prioriteta je zaščita okolja. Za okoljski propad, ki se divje širi po našem državnem teritoriju, so odgovorna nekatera nemarna podjetja, pa tudi neodgovorno hidrogeološko uničevanje in organizirani kriminal. Tudi tako se namreč poigravamo s pravicami državljanov.

SOCIALNO ZAVAROVANJE. Reforma ministrice Fornero je pomenila velik korak nazaj za delavce, mlade in upokojence. Zato si prizadevamo, da bi to reformo spremenili in pokojninski sistem

vključili v širši projekt zaščite univerzalnih pravic in enakosti, tako da bi izločili vse negativne aspekte, začevši pri delavcih, ki so se zaradi reforme znašli brez pokojnine in delovnega mesta. Sistem revalorizacije pokojnin je treba ohraniti in obenem ovrednotiti preko realnega soočanja z vlado, da bi lahko kljubovali tudi učinkom t.i. fiscal drug. Tudi vlogo zavoda Inps bi si bilo treba na novo zamisliti, da bi imel več nadzora nad socialnimi silami.

ORGANIZACIJA SPI.

Lige. Lige so osnovno orodje, s katerim se udejanja udeležba Spi v demokratičnem življenju. Zato je potrebno utrditi oz. razviti vse bolj fleksibilne in vključevalne modele organiziranosti, tudi v podporo sindikalnega delovanja Cgil na teritoriju. Tako izbiro pa morajo prepričano podpreti vse kategorije vključene v sistem storitev. Kongres Cgil bo zato priložnost za udejanjanje izbir narejenih na organizacijskem zasedanju, se pravi realnega vključevanja oseb, sredstev in politik v teritorij.

Prozelitizem. Naši voditelji in aktivisti bodo morali spet okrepiti in spodbuditi informacije o vlogi našega sindikata in ne le o stori-tvah, ki jih ponuja. V naših ligah bo mogoče mogoče spoznati našo vlogo za prozelitizem, saj bodo predstavljale vlogo in delo Spi in celotnega Cgil, tudi s podporo Delavskih zbornic.

Auser. Treba se bo odločiti za večje sodelovanje med Spi in Auser, v luči obojestranske okrepitev in reševanja vprašanj naših članov. Sodelovanje. Demokracija je po mnenju Spi zlasti sodelovanje. Zato je najprej treba definirati tudi s sindikatoma Fnp in Uilp politično-organizacijske politike, ki bi določale oblike sodelovanja pri izbirah, ki zadevajo naše predstavninstvo pred javnimi ustanovami in vlado.

Izobraževanje in komunikacija. Prav gotovo je izobraževanje osnovno orodje za krepitev vloge in reprezentativnosti na teritoriju, za izboljšavo organizacijskega programa in pogajalske vloge. Ravno v tej luči velja ponovno proučiti temo stalne vzgoje, se pravi od zakona na ljudsko pobudo, ki smo ga bili vložili leta 2009.

Prav tako pomembna so sredstva komunikacije, tako tradicionalna sredstva kot je mesečnik Libereta' kot pa nova sredstva - splet in socialne skupnosti.

EVROPA PRAVIC. Kriza maje tudi evropski socialni model, ki temelji na spoštovanju pravic in omikanem sožitju, in po katerem se zgledujejo tudi najbolj revni narodi na svetu. Na ta izziv se lahko sindikat odzove s pomembnim prispevkom. Spi-Cgil si bo prizadeval za spodbujanje novih evropskih politik za razvoj in delo, za tak proces integracije, ki bi dodeljeval večjo moč Evropskemu parlamentu, za to, da bosta Ces in Ferpa realna zastopnika, za spodbujanje odnosov s sindikati upokojencev iz drugih držav in za okrepitev zastopanosti naših emigrantov.

SINDIKALNA ENOTNOST. Najti moramo interes in voljo za skupno strateško sodelovanje s sindikatoma Fnp in Uilp, če želimo spet doseči kak rezultat. Ločevanja namreč šibijo ves sindikat: zato moramo poiskati nove prijeme in nove pogoje za skupno delovanje. V ta namen bomo Fnp in Uilp predlagali: snovanje listine pravic starejših v Italiji in Evropi, ureditev enotnega študijskega in razi-skovalnega centra, ki bi odgovarjal potrebam in pogojem starejših oseb, ustanovitev skupnega sedeža v Bruslju za spodbujanje zavez-ništev med evropskimi sindikati in združenji oz. za izboljšanje odnosov z Evropskim parlamentom. **PROJEKT SPOMIN.** Pri tem nas mora voditi svetlo osnovno načelo enakosti, ki je temelj naše ustave. Spi namreč meni, da je politična, civilna in moralna dolžnost ta, da prihodnjim generacijam izročamo spomin na preteklost. Slednjo so zaznamovali boji, veliko trpljenje in porazi, ampak tudi zmage, prizadevanja za zaščito pravic, enakosti in socialne pravičnosti. Prenašanje spomina pomeni tudi boj za uvajanje zakonitosti. Ta strast nas je v družbi mladih študentov vodila po krajih spomina na odporništvu, na boj proti antifašizmu in na nasilje nad človečnostjo.

Spomin namreč ni skladišče, kjer se zgodovina ustavi, pač pa kompas, silno čustvo, ki ga je treba prenašati iz roda v rod. To je naša identiteta, naše bistvo.